

[Ministeren for skatter og afgifter]

Årligt kontingent ekskl. bidrag til arbejdsløhedskasse for heltidsansatte (kr. pr. medlem)

År	SiD	HK	Typograf- forbundet	Metalarbejder- forbundet
	kr.	kr.	kr.	kr.
1974.....	555	475	2.080	935
1976.....	1.020	635	2.930	1.195
1978.....	1.220	790	4.005	1.545
1980.....	1.390	960	4.525	1.885
1982.....	2.400	1.190	10.765	2.130
1983.....	2.660	1.135	9.880	2.400

For 1983 skønnes det samlede kontingentbeløb for de ca. 1,9 millioner organiserede lønmodtagere at være omkring 3,5 mia kr. ekskl. bidrag til arbejdsløhedskasserne. Den gennemsnitlige årlige kontingentbetaling er af størrelsesordenen 1.800 til 1.900 kr., men kontingenterne varierer betydeligt.

Der kan ikke angives noget skøn over den merskat, som en fradragsbegrænsning på 3.000 kr. for faglige kontingenter ville have bevirket i perioden 1974 til 1983.

På grund af variationen i lokalafdelingernes kontingenter kan det ud fra tilgængelige oplysninger om de gennemsnitlige kontingenter ikke opgøres, hvor stor en andel af de organiserede arbejdere der ligger over 3.000 kr. for 1983. Skønsmæssigt kan det dog anslås, at merskatten i 1983 som følge af nævnte fradragsbegrænsning ville være af en størrelsesorden på omkring 75 mill.kr., fordelt nogenlunde ligeligt mellem stat og kommune. Dette skøn er dog behæftet med stor usikkerhed.

I de nævnte provenuskøn forudsættes, at alle kontingenter over 3.000 kr. fradrages under lønmodtagerfradrag B, dvs. fradrag for de faktiske udgifter i forbindelse med erhvervelse af lønindtægten.

Spm. nr. S 132 Til *indenrigsministeren* (4/11 83) af:**Karen Højte Jensen (KF):**

»Finder ministeren, at det er i overensstemmelse med ytringsfriheden, at Dansk Tandlægeforening i sine kollegiale aftaler har lagt strengere restriktioner på de enkelte medlemmers optræden i medierne end fastlagt i tandlægelovens ord om tandlæger og reklamer, samtidig med at det er en for-

udsætning for at få fordel af den offentlige sygesikring, at den enkelte tandlæge er tilsluttet Dansk Tandlægeforening?»

Begrundelse

Lov om tandlæger giver retningslinier for, hvordan tandlægerne må reklamere, men i sine vedtægter går Tandlægeforeningen langt videre i retning af mere restriktive retningslinier for tandlægers optræden i medierne end de regler, som under henvisning til etiske hensyn er fastsat lovgivningsmæssigt. Da medlemskab af Dansk Tandlægeforening er en forudsætning for at få refunderet penge fra sygesikringen, er tandlægerne indirekte tvunget til at underkaste sig de strenge kollegiale vedtægter, og dermed begrænses reelt tandlægenes ytringsfrihed. Det er indlysende rigtigt, at der må være faste retningslinier for tandlægers reklamer i erhvervsmæssigt øjemed, men at udstrække begrebet reklame til eksempelvis også at omfatte en lokalavis' omtale af en nyoprettet klinik forekommer unødvendig spidsfindigt.

Svar (15/11 83):**Indenrigsministeren** (Britta Schall Holberg):

I tandlægelovens § 16 er bestemt, at »reklamer for tandlægevirksomhed, herunder fremstilling eller indsætning af kunstige tænder og tandsæt, kun må ske ved meddelelse af navn, stilling, adresse og træffetid samt om eventuel tilslutning til overenskomst med det offentlige.«

Begrundelsen for denne bestemmelse er, at offentligheden ikke skønnes at have mulighed for at vurdere reklamens indhold, og at reklamen derfor mere vil kunne vildlede end vejlede befolkningen, som ikke på et så spe-